

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Mgr. F. L.**
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
se sídlem Dominikánské náměstí 656/2, Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti této osoby zúčastněné na řízení:

DRUID CZ s.r.o., IČO: 26057824
se sídlem Hosínská 481, Borek
zastoupená společností PatentCentrum Sedlák & Partners s.r.o.,
IČO: 26039354, se sídlem Okružní 2824, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26.3.2020
č.j. O-425949/D19059453/2019/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I.V.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „Úřad“) ze dne 3.5.2019, č.j. O-425949/D18091318/2018/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na prohlášení slovní ochranné známky č. 319249 ve znění „BABIČČINY NUDLE“, jejímž vlastníkem je společnost DRUID CZ, s.r.o., za neplatnou, který žalobce podal podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b), c), d), a g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“) a též z důvodu nedostatku dobré víry přihlašovatele.
2. Z obsahu správního spisu vyplývá, že slovní ochranná známka č. 319249 ve znění „BABIČČINY NUDLE“ (dále též „napadená ochranná známka“) byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 13.7.2011 s právem přednosti ode dne 3.5.2005 pro výrobky „těstoviny“ zařazené do třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Přihlášku k zápisu napadené ochranné známky podala společnost PEPA těstoviny s.r.o., přihláška byla posléze převedena na společnost Babiččiny nudle s.r.o. Po zápisu do rejstříku ochranných známek byla napadená ochranná známka převedena na Mgr. M. P. a Ing. T. A. a následně se jejím vlastníkem stala společnost DRUID CZ s.r.o. (dále jen „vlastník napadené ochranné známky“ či „osoba zúčastněná na řízení“).
3. Prvostupňovým rozhodnutím byl návrh žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou zamítnut. Úřad v jeho odůvodnění k namítanému důvodu neplatnosti podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) a c) zákona o ochranných známkách konstatoval, že prvek „BABIČČINY“ ve vztahu k těstovinám přičítá danému potravinářskému zboží určitou kvalitu. Druhý prvek „NUDLE“ míní těstovinu podlouhlého tvaru. Samo o sobě takové označení nemá rozlišovací způsobilost ve vztahu k výrobkům „těstoviny“. Úřad nicméně přihlédl k aktivitám na trhu všech subjektů, které od podání přihlášky, ale i předtím, budovaly dobré jméno označení „BABIČČINY NUDLE“. Z důkazů předložených vlastníkem napadené ochranné známky vyplynulo, že shora uvedené subjekty se zabývaly výrobou těstovin s označením „BABIČČINY NUDLE“ od roku 2001. Takto označené výrobky byly distribuovány různým odběratelům po celé České republice, byly propagovány a nabízeny prostřednictvím internetu a účtované částky za dodávky těchto výrobků se pohybovaly v řádech desítek milionů korun. S ohledem na tyto, ale i další skutečnosti a předložené důkazy dospěl Úřad k jednoznačnému závěru, že slovní spojení „BABIČČINY NUDLE“ získalo dlouhodobým užíváním rozlišovací způsobilost, neboť toto označení relevantní skupina spotřebitelů, nebo alespoň jejich významná část, identifikuje jako výrobky pocházející z konkrétního podniku. Žalobce coby navrhovatele na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou tížilo břemeno důkazní a bylo na něm, aby předložil takové důkazy, které by vyvrátily, že významná část spotřebitelské veřejnosti výrobky označené napadenou ochrannou známkou identifikovala jako výrobky z konkrétního podniku, tj. že produkty s tímž označením byly uváděny na trh i jinými subjekty. Žalobce však k návrhu předložil jen podklady prezentující různé výrobky či dokonce recepty na internetu, kterými poukazoval na to, že přivlastňovací přídavné jméno založené na osobě babičky je využíváno k navození asociace osvědčených receptur a kvality. Předložené podklady se však vztahují k potravinám různého druhu, představují různé recepty (např. na „babiččin mazanec“) obsahující různý tvar slova „babička“ či zmiňují „nudle“. Výskyt přesného označení „BABIČČINY NUDLE“ je

patrný pouze na nedatovaném materiálu, popř. je evidentní, že se jedná o užívání spjaté se subjekty disponujícími napadenou ochrannou známkou. Žalobce tedy neprokázal, že by před zápisem napadené ochranné známky používaly jiné subjekty k označení svých produktů slovní spojení „BABIČČINY NUDLE“. K důvodu neplatnosti podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. d) zákona o ochranných známkách Úřad uvedl, že ačkoliv slovní spojení „BABIČČINY NUDLE“ vykazuje inherentní vlastnosti, tedy postrádá vnitřní rozlišovací způsobilost, nejde o označení natolik triviální a obvyklé, že by bylo na trhu zcela běžné pro pojmenování těstovin (nudlí) domácí kvality, a proto není dán důvod k odmítnutí jeho ochrany podle uvedeného ustanovení zákona o ochranných známkách. Úřad neshledal napadené označení ani klamavým ve smyslu § 4 písm. g) zákona o ochranných známkách. Vycházel z toho, že průměrný spotřebitel nebude při koupi produktu označeného „BABIČČINY NUDLE“ očekávat, že dané těstoviny vyrobila konkrétní žena v důchodovém věku v domácím prostředí. Napadená ochranná známka proto není způsobilá klamat veřejnost, pokud jde o její povahu, jakost nebo zeměpisný původ dotčených výrobků. Úřad též posuzoval, zda byla přihláška napadené ochranné známky podaná v dobré víře. Přdestřel, že tento důvod zneplatnění se týká v obecné rovině zejména tzv. „spekulativních“ ochranných známek, tj. takových, které přihlašovatel nechal zapsat nikoliv za účelem užívání v obchodním styku, ale pouze pro dosažení zisku ze známkové transakce. Dále uvedl, že je třeba prokázat, že osoba, která podala přihlášku ochranné známky, si byla vědoma nekalosti svého jednání, čili zda věděla či mohla vědět o oprávněném zájmu širší veřejnosti nebo právu jiné osoby na shodné nebo podobné označení v době podání přihlášky. Žalobce však pouze tvrdil, že si přihlašovatel, společnost PEPA těstoviny, s.r.o., musel být vědom existence řady výrobků označovaných slovem „babičky“, popř. „od babičky“, které nejsou pod známkoprávní ochranou. Z takové skutečnosti však žádný nekalý úmysl přihlašovatele dovodit nelze. Tomu, že byla přihláška napadené ochranné známky podána v dobré víře, naopak nasvědčuje to, že napadená ochranná známka byla používána v obchodním styku jejími přihlašovатели a poté i subjekty, na které byla přihláška (a následně i zapsaná napadená ochranná známka) převedena.

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „orgán rozhodující o rozkladu“) shledal prvostupňové rozhodnutí správným a souladným s právními předpisy a ustálenou rozhodovací praxí Úřadu. Konstatoval, že žalobce sice rozkladem napadl prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu, ale rozkladová argumentace je vedena výhradně proti zamítnutí návrhu podaného podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách a též v souvislosti s tvrzenou nedobrou vírou přihlašovatele. Zamítnutí návrhu projednaného podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. c), d), a g) zákona o ochranných známkách proto orgán rozhodující o rozkladu přezkoumal toliko v obecné rovině a dospěl k závěru, že v uvedeném rozsahu prvostupňové rozhodnutí netrpí žádnými formálními ani věcnými nedostatky. Dále uvedl, že nezahrnul některé doklady předložené vlastníkem ochranné známky, ze kterých vycházel Úřad (v prvostupňovém rozhodnutí Úřadem očíslované čísla 1-38), neboť tyto nebyly předloženy v daném návrhovém řízení a jejich detailní výčet nebyl ve věci zapotřebí.
5. Orgán rozhodující o rozkladu připustil, že se Úřad vyjádřil jen velmi stručně k předloženému marketingovému průzkumu z roku 2017, z něhož mj. vyplývá, že spontánní znalost značky „BABIČČINY NUDLE“ má jen 1,6 % respondentů, 7,6 % respondentů značku znalo a navozenou znalostí značky disponovalo 73,3 % respondentů. Zjištění uvedená v marketingovém průzkumu podle žalobce vyvracejí závěr Úřadu o získané

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozlišovací způsobilosti. Tento marketingový průzkum však neměl na posouzení věci vliv, protože relevantním obdobím, ke kterému je třeba posoudit získání rozlišovací způsobilosti, je období před zápisem napadené ochranné známky, tj. před 13.7.2011. Průzkum byl však proveden v dubnu 2017, a jeho nedostatečné posouzení Úřadem proto nemá vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Hodnocení ostatních důkazů Úřadem shledal orgán rozhodující o rozkladu dostatečným, správným a přiléhavým. Slovní spojení „BABIČČINY NUDLE“ se v žalobcem předložených podkladech objevilo toliko v rámci podkladu č. 44 – výtiscích ze srovnávacího portálu heureka.cz ze dne 17.1.2017, ze kterého není patrné, že by se vztahoval i na relevantní období před 13.7.2011. Ostatní předložené doklady vytištěné z internetu ke dni 17.1.2017 obsahují různé variace slova „babička“ bez zřetelné vazby na rozhodné období. Orgán rozhodující o rozkladu zdůraznil, že předmětem řízení je slovní ochranná známka „BABIČČINY NUDLE“ a jakákoliv jiná označení, byť založená na slovním základu „babička“ či „nudle“, nejsou pro řízení relevantní.

6. Při posouzení rozkladové námitky ohledně užívání slovního označení „BABIČČINY NUDLE“ subjekty ANIREX CZ, s.r.o. a Nový věk, s.r.o., orgán rozhodující o rozkladu vycházel jednak z vyjádření vlastníka napadené ochranné známky, z něhož vyplývá, že po podání přihlášky se skutečně na trhu krátce a protiprávně vyskytovalo konkurenční označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIREX“, od jehož užívání však bylo upuštěno ještě před zápisem napadené ochranné známky, stejně jako od užívání označení „Nový věk – Babiččiny nudle“. Společnost Nový věk, s.r.o., nadto byla původně distributorem výrobků vlastníka napadené ochranné známky. Žalobce nevyvrátil a ani nikterak nepopřel, že od užívání těchto podobných konkurenčních označení bylo upuštěno ještě v době před zápisem napadené ochranné známky. Není tedy pravdou, že se označení „BABIČČINY NUDLE“ běžně užívalo na relevantním spotřebitelském trhu ve vztahu k těstovinovým výrobkům jiných subjektů.
7. Orgán rozhodující o rozkladu se ztotožnil i se závěry Úřadu, jež se týkají žalobcem tvrzené nedobré víry přihlašovatele napadené ochranné známky. Zdůraznil, že nedobrá víra se vždy zkoumá ke dni podání přihlášky ochranné známky, přičemž původním přihlašovatelem byla společnost PEPA těstoviny, s.r.o. Případnou nedobrou víru je tedy nutno vztahovat k této společnosti, nikoliv k osobě zúčastněné na řízení. Z předložených podkladů ani z rozkladových tvrzení není patrné, v čem by měla spočívat zlá víra přihlašovatele. To, že si byl přihlašovatel vědom existence užívání obdobných označení jinými subjekty, samo o sobě zlý úmysl přihlášky neprokazuje. Obdobný závěr zaujal i SDEU v rozsudku ze dne 11.6.2009 ve věci C-529/07 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli. Neopodstatněná je též námitka, že nynější vlastník napadené ochranné známky systematicky odstraňoval z trhu výrobky s konkurenčním označením. Počinání vlastníka pro posouzení (ne)dobré víry není rozhodné, neboť není původním přihlašovatelem. Proto nemá na zákonnost prvostupňového rozhodnutí vliv fakt, že se touto otázkou Úřad vůbec nezabýval. Orgán rozhodující o rozkladu dále uvedl, že ačkoliv Úřad v prvostupňovém rozhodnutí obecně vysvětlil pojem spekulativních ochranných známek, aby následně konstatoval, že se v projednávaném případě o spekulativní známku nejednalo, není to vada prvostupňového rozhodnutí, neboť jde o Úřadem v rozhodnutích standardně uváděný příklad známek podaných ve zlé víře. Doplnil, že samotné převedení přihlášky ochranné známky automaticky nesvědčí o zlé víře přihlašovatele, přičemž žalobce konkrétní zlý úmysl přihlašovatele neprokázal.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

8. Závěrem orgán rozhodující o rozkladu označil za nadbytečné, že Úřad v prvostupňovém rozhodnutí vznesl „výtku“ vůči žalobci coby navrhovateli v tom směru, že nespecifikoval žádné své oprávněné zájmy, jichž se užívání napadené ochranné známky dotklo. Úprava § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách totiž nevyžaduje, aby navrhovatel takové dotčení svých práv prokázal. Nicméně tato konstatace jednak neměla žádný vliv na výsledek návrhového řízení, a za další je obecně vždy třeba zlou víru přihlašovatele z něčeho dovodit, přičemž typicky se tato dovozuje z tvrzeného (a prokázaného) dotčení práv třetích subjektů či veřejnosti. Obavy, že přihlašovatel by mohl bránit v užívání shodného či podobného označení tzv. dřívějším uživatelům, jsou nadto liché s ohledem na § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách, podle něhož práva těchto dřívějších uživatelům nepodléhají účinkům zápisu ochranné známky, která jinak působí vůči všem.
9. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce označil napadené rozhodnutí za nezákonné a v některých ohledech i za nepřezkoumatelné. V prvním žalobním bodě namítl, že Úřad prvostupňové rozhodnutí opřel o podklady doložené vlastníkem napadené ochranné známky, které pro přehlednost označil čísly 1-42. Orgán rozhodující o rozkladu však v napadeném rozhodnutí uvedl, že podklady pod čísly 1-38 nezohlednil, protože nebyly předloženy v předmětném návrhovém řízení. Dle mínění žalobce je zde dán zásadní rozpor v náhledu prvostupňového a rozkladového orgánu na podklady, z nichž mělo být vycházeno. Přesto orgán rozhodující o rozkladu dospěl k závěru, že je prvostupňové rozhodnutí správné a vydané v souladu s právními předpisy. Žalobce v této souvislosti namítl, že prvostupňové rozhodnutí je založeno na důkazech, které nebyly v daném návrhovém řízení vůbec předloženy. Úřad tedy rozhodl na základě nezákonně získaných důkazů, přičemž orgán rozhodující o rozkladu tento postup aproboval.
10. Ve druhém žalobním bodě žalobce brojil proti závěru správních orgánů obou stupňů o rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky. Orgán rozhodující o rozkladu podle něj zaměňuje pojem běžného užívání s pojmem protiprávnosti. Zatímco pojem běžného užívání se týká fakticity užívání daného označení (zda se výrobky s určitým označením reálně vyskytují na trhu), otázka oprávněnosti jejich užívání je otázkou právní. Dle žalobce nelze *a priori* tvrdit, že pokud je užívání protiprávní, fakticky k němu nedochází. Nadto nebyla protiprávnost užívání označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIREX“ a „Nový věk – Babiččiny nudle“ nijak doložena. Správní orgány obou stupňů v tomto směru vycházely jen z ničím nepodloženého tvrzení vlastníka napadené ochranné známky. Nepodloženost tvrzení o protiprávnosti způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
11. Argumentací uvedenou ve třetím žalobním bodu žalobce rozporoval to, jak správní orgány obou stupňů vypořádaly námitku nedobré víry přihlašovatele (i vlastníka) napadené ochranné známky. V první řadě upozornil na to, že účelem odůvodnění správních rozhodnutí není obecný výklad určité právní problematiky. Uvádění standardizovaných pouček nesouvisejících s daným případem je tedy krajně nevhodné. Proto žalobce v rozkladu brojil proti tomu, že Úřad v prvostupňovém rozhodnutí vyložil neaplikovatelné formulace o spekulativních ochranných známkách, aniž by blíže zdůvodnil, zda se tyto závěry na daný případ vztahují či nikoliv. Orgán rozhodující o rozkladu tuto pasáž prvostupňového rozhodnutí aproboval s odůvodněním, že má toliko informativní charakter a je standardně v rozhodnutích Úřadu užívána coby příklad zlého úmyslu přihlašovatele ochranné známky. S tím žalobce z výše uvedeného důvodu nesouhlasí. Je si vědom toho, že nedobrá víra je obtížně prokazatelná a není v jeho silách

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

doložit neochvějný důkaz svědčící o vnitřním přesvědčení přihlašovatele napadené ochranné známky. Právě proto však v řízení před správním orgánem poukázal na vnější okolnosti, které podle něj o zlé víře svědčí. První takovou okolností je skutečnost, že krátce po podání přihlášky napadené ochranné známky byla tato převedena na jiný subjekt, a druhou to, že po podání přihlášky napadené ochranné známky docházelo k systematické eliminaci ostatních uživatelů obdobných označení z relevantního trhu. Žalobce postrádá věcné vypořádání těchto námitek v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů.

12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, opírá se o relevantní ustanovení zákona o ochranných známkách a nevybočuje z rozhodovací praxe Úřadu. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek. Řízení podle § 32 je nadto řízení návrhové, což znamená, že správní orgán přezkoumává pouze důvody pro odmítnutí již zapsaného označení předložené navrhovatelem. V případě registrované ochranné známky platí presumpce platnosti této ochranné známky a je na osobě, která podává návrh na prohlášení její neplatnosti, aby předložila konkrétní důkazy, které její platnost zpochybňují. Napadené a prvostupňové rozhodnutí nejsou v rozporu; doklady doložené vlastníkem napadené ochranné známky označené čísly 1-38 byly posouzeny v předchozím pravomocně skončeném řízení o prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky. Ve svých podáních na ně účastníci řízení odkázali. Žalovaný nepovažoval v rozkladovém řízení za nutné tyto doklady zahrnout, protože je na navrhovateli, aby doložil jím tvrzený nedostatek rozlišovací způsobilosti. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že řízení o označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIREX“ bylo negativně ukončeno v roce 2006 a řízení ohledně označení „Nový věk – Babiččiny nudle“ bylo ukončeno po zveřejnění přihlášky v roce 2013. Užívání těchto označení nepřišlo do kolize s právy přihlašovatele napadené ochranné známky a žalobce to nikterak neprokázal. K třetímu žalobnímu bodu pak žalovaný uvedl, že se správní orgány obou stupňů otázkou namítané zlé víry přihlašovatele zabývaly velmi zevrubně. Uvedení příkladu nedobré víry na spekulativních známkách nebylo chybou. Převedení přihlášky ochranné známky je zcela v souladu s § 15 zákona o ochranných známkách a samo o sobě nemůže svědčit o nedobré víře přihlašovatele. Není ani rozhodné, že přihlašovatel „eliminovat“ uživatele obdobných označení, neboť je jistě jeho právem bránit v užívání podobných označení ze strany jiných subjektů.
13. V replíce, kterou reagoval na vyjádření žalovaného, žalobce uvedl, že nezpochybňuje provázanost správního řízení prvního a druhého stupně. Tu je však třeba odlišit od nyní nastalé situace, kdy prvostupňový orgán vycházel z podkladů, jejichž použití druhostupňový orgán naopak vyloučil. Žalovaný ve svém vyjádření nevyvrátil, že v době před zápisem napadené ochranné známky docházelo k užívání slovního spojení „Babiččiny nudle“ na relevantním trhu. To nevyvrátil ani vlastník napadené ochranné známky, a pokud tvrdí, že takové užívání bylo protiprávní, prakticky tím potvrzuje, že si je plně vědom podobnosti a nesporné zaměnitelnosti napadené ochranné známky s těmito označeními. Žalobce nerozporuje, že samotný převod přihlášky ochranné známky byl proveden po právu, jeho cílem však bylo zjistit, z jakého důvodu k těmto převodům došlo, když dokonce Úřad v prvostupňovém řízení popisoval princip institutu spekulativních ochranných známek. Žalobce je přesvědčen, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, protože orgán rozhodující o rozkladu se vůbec nevypořádal se závažnými

nedostatky prvostupňového rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a proto je třeba napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné.

14. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k věci samé ze dne 22.3.2021 navrhla, aby soud žalobu zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu uvedla, že důkazy označené Úřadem čísly 1-38 nelze považovat za nezákonně získané důkazy, protože tyto sice nebyly předloženy v předmětném návrhovém řízení, ale v řízení o zápisu napadené ochranné známky. V tomto řízení bylo prokázáno, že ochranná známka „BABIČČINY NUDLE“ disponuje požadovanou rozlišovací způsobilostí. Vzhledem k tomu, že pro návrhové řízení iniciované žalobcem je významné zjištění, zda měla napadená ochranná známka v době podání přihlášky rozlišovací způsobilost, nelze označit za nezákonné, že Úřad vycházel i z podkladů doložených v řízení o jejím zápisu do rejstříku. Naopak orgán rozhodující o rozkladu byl povinen přezkoumat prvostupňové rozhodnutí toliko v rozsahu rozkladových námitek, proto lze jeho postup označit za souladný s § 89 odst. 2 správního řádu. Co se týče získané rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky, osoba zúčastněná na řízení se plně ztotožnila se závěry vyjádřenými v napadeném rozhodnutí. Zásadně nesouhlasí se žalobní argumentací uvedenou ve třetím žalobním bodě, kterou je napadána dobrá víra přihlašovatele. Žalobce jím tvrzenou zlou víru ničím neprokázal, pouze ji usuzuje. To, že původní přihlašovatel i současný vlastník napadené ochranné známky eliminují obdobná označení z relevantního trhu, svědčí pouze o tom, že přihlašovatel chtěl od počátku tuto ochrannou známku řádně využívat v obchodním styku, tj. nepřihlásil ji ze spekulativních důvodů.
15. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
16. Podle čl. II. odst. 7 přechodných ustanovení zákona č. 286/2018 Sb., kterým se mění zákon o ochranných známkách, pro řízení o návrhu na zrušení nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou zahájené podle zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne pravomocně neskončené, se použijí ustanovení zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
17. Podle § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách ve znění účinném od 1.1.2019 Úřad v řízení zahájeném na návrh třetí osoby prohlásí ochrannou známku za neplatnou, pokud byla zapsána v rozporu s § 4 nebo přihláška nebyla podána v dobré víře.
18. Podle § 32b odst. 1 zákona o ochranných známkách ve znění účinném od 1.1.2019 Úřad návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou zamítne, jestliže
 - a) ochranná známka není vyloučena ze zápisu z důvodů uvedených v § 4 anebo jsou splněny podmínky podle § 32 odst. 2,
 - b) přihláška byla podána v dobré víře, nebo
 - c) zápisem ochranné známky nedošlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v § 7.
19. Podle § 4 zákona o ochranných známkách ve znění účinném od 1.1.2019 se do rejstříku nezapíše označení,
 - b) které nemá rozlišovací způsobilost,
 - c) které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služeb nebo k označení jiných jejich vlastností,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

- d) které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech,
- g) které by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby.

20. Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.
21. Podle § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách vlastník ochranné známky je v obchodním styku povinen strpět užívání shodného či podobného označení, jestliže práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky a užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky.
22. Podle § 15 odst. 1 zákona o ochranných známkách ochranná známka může být nezávisle na převodu obchodního závodu převedena, a to pro všechny výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo jen pro některé z nich. Převod ochranné známky musí být učiněn písemnou smlouvou.
23. Podle § 15 odst. 8 zákona o ochranných známkách ustanovení odstavců 1 až 7 se přiměřeně použije pro převod či přechod přihlášky.
24. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. K této závažné vadě je ostatně soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na to, zda ji žalobce namítl. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí zaprvé v tom, že žalovaný při posuzování rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky vycházel z ničím nepodloženého tvrzení osoby zúčastněné na řízení, že označení „Babiččiny nudle domácí řezané – ANIREX“ a „Nový věk – Babiččiny nudle“ byla užívána protiprávně. Dále namítl absenci vypořádání jím namítaných vnějších okolností, které podle něj svědčí o nedobré víře přihlašovatele ochranné známky.
26. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.1.2013, č.j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Pro dílčí pochybení v odůvodnění není tedy rozhodnutí nepřezkoumatelné, přičemž je třeba vzít v potaz i to, že správní

řízení tvoří jeden celek a orgánu druhého stupně nic nebrání v tom se pouze ztotožnit a odkázat na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.

27. Soud v nyní projednávané věci dospěl k závěru, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů sama o sobě, a tím méně ve vzájemné spojitosti, namítanou nepřezkoumatelností netrpí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zcela dostatečně zabýval rozkladovou námitkou o užívání označení podobných napadené ochranné známce před jejím zápisem, tj. označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIRAX“ a „Nový věk – Babiččiny nudle“, a rovněž tím, zda bylo toto užívání s to vyloučit nabytí rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobce se jal zpochybňovat tvrzení vlastníka o protiprávnosti užívání konkurenčních označení až v žalobě; v rozkladu namítl pouze to, že užívání jinými subjekty nepopřel ani sám vlastník v podání ze dne 13.11.2018 a že je třeba posoudit, zda toto užívání v době před zápisem napadené ochranné známky nemělo vliv na její rozlišovací způsobilost. Je pravdou, že součástí spisu nejsou žádné podklady, které by přímo prokazovaly protiprávnost užívání konkurenčních označení. Žalovaný v tomto ohledu zřejmě vycházel z tvrzení vlastníka napadené ochranné známky, že po jeho zákroku bylo od užívání těchto označení upuštěno, přičemž zohlednil též konečný výsledek řízení o zápisu těchto označení. Zde je nutno podotknout, že žalovaný postavil závěr o tom, že užívání těchto konkurenčních označení na danou věc nemělo vliv, zejména na rozsahu užívání těchto označení na relevantním trhu, jež bylo relativně krátkodobé a bylo od něj nakonec upuštěno, tedy nikoliv výhradně na vlastníkem tvrzené protiprávnosti tohoto užívání. Soud dospěl k závěru, že takové vypořádání rozkladové námítky je přezkoumatelné, neboť jednak žalovaný v úplnosti reagoval na žalobcem formulovanou rozkladovou námitku, pokud uzavřel, že užívání označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIRAX“ a „Nový věk – Babiččiny nudle“ v době před zápisem napadené ochranné známky pro jeho krátkodobost nelze označit za „běžné“, a dále proto, že zjištění o skutečných důvodech upuštění od užívání konkurenčních označení v rozhodné době nemá žádný vliv na správnost závěru žalovaného o nabytí rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky. Lze připustit, že na relevantním trhu se tato konkurenční označení pro těstoviny krátkodobě vyskytovala, klíčové pro řízení o zápisu napadené ochranné známky a stejně tak i pro řízení o návrhu žalobce na vyslovení její neplatnosti je však to, že nebylo ničím prokázáno, že by samotná tato skutečnost zabránila získání rozlišovací způsobilosti označení chráněného napadenou ochrannou známkou. To rozlišovací způsobilost ke dni jeho zápisu do rejstříku ochranných známek získalo navzdory přítomnosti konkurenčních označení na relevantním trhu prokázaným dlouhodobým masivním užíváním, v jehož důsledku relevantní skupina spotřebitelů, nebo alespoň jejich významná část, identifikovala výrobky nesoucí označení „BABIČČINY NUDLE“ jako výrobky pocházející z konkrétního podniku. Žalobce přitom nepředložil jediný důkaz, kterým by tuto skutečnost, a tím i získání rozlišovací způsobilosti označení „BABIČČINY NUDLE“ jeho dlouhodobým masivním užíváním prokázaným v řízení o zápisu tohoto označení do rejstříku ochranných známek, zpochybnil. Jeho argumentace o výskytu jiných, konkurenčních označení, bez prokázání toho, v jakém rozsahu byla tato značení na trhu užívána v rozhodné době podání přihlášky napadené ochranné známky, ke zpochybnění rozlišovací způsobilosti označení chráněného napadenou ochrannou známkou nepostačuje. K tomu je vhodné dodat, že právě žalobce coby navrhovatele prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou tížilo břemeno důkazní, a bylo tedy na něm, aby předložil takové důkazy, které by vyvrátily, že významná část spotřebitelské veřejnosti výrobky nesoucí označení „BABIČČINY NUDLE“ identifikovala jako výrobky

pocházející z konkrétního podniku. Důkazní břemeno v tomto směru však žalobce neunesl.

28. Důvodná není ani námitka brojící proti absenci vypořádání rozkladových námitek týkajících se tvrzených vnějších okolností, které dle žalobce svědčí o nedobré víře přihlašovatele ochranné známky. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí uvedl: *„K námitce údajného systematického odstraňování výrobků označených konkurenčními označeními z trhu vlastníkem odvolací orgán podotkl, že počínání vlastníka není pro dané řízení rozhodné, neboť jak bylo řečeno výše, otázka dobré víry je posuzována ve vztahu k přihlašovateli. Ten však s vlastníkem totožný není.“* Jedná se sice o strohé, avšak všerhající vypořádání, ze kterého je zřetelně seznatelné, jaký právní názor k rozkladové námitce orgán rozhodující o rozkladu zaujal. Napadené rozhodnutí se poměrně obsáhle věnuje i námitce směřující do významu samotného převádění přihlášky napadené ochranné známky. Na jeho straně 20 se k této námitce uvádí, že *„převedení přihlášky ochranné známky v průběhu zápisného řízení automaticky neznamená naplnění skutkové podstaty přihlášení spekulativní ochranné známky, resp. jednání proti dobrým mravům. Z jednání přihlašovatele by musel být zřejmý konkrétní zlý úmysl.“* Následně orgán rozhodující o rozkladu zevrubně popsal důvody, které jej vedly k závěru, že zlý úmysl přihlašovatele ochranné známky nebyl prokázán. Soud považuje takové vysvětlení za zcela srozumitelné, a tedy i přezkoumatelné.
29. V rámci posouzení námítky prezentované pod prvním žalobním bodem považuje soud za vhodné pro úplnost stručně shrnout charakter oněch „sporných“ podkladů označených čísly 1-38, ze kterých Úřad v prvostupňovém rozhodnutí vycházel, nicméně orgán rozhodující o rozkladu je „nezahrnul“ a nepovažoval za nutné uvádět v napadeném rozhodnutí jejich výčet. Jedná se o doklady doložené vlastníkem napadené ochranné známky v „původním“ řízení o zápisu této známky do rejstříku, a to konkrétně faktury znějící na výrobky označené „BABIČČINY NUDLE“ z let 2001-2011, obchodní dokumentaci mezi společnostmi PEPA těstoviny, s.r.o., a osobou zúčastněnou na řízení o distribuci těchto výrobků, přehledy odběratelů výrobků „BABIČČINY NUDLE“ společnosti PEPA těstoviny, s.r.o., informace o nákladech reklamních akcí v potravinových řetězcích, obchodní korespondenci o změnách v distribuci těstovinových výrobků mezi společnostmi PEPA těstoviny, s.r.o., a Nový věk, s.r.o., fotografie výrobků s označením „BABIČČINY NUDLE“ a jejich nabídku na webových stránkách driudcz.com. Ve vyjádření ze dne 13.11.2018 k návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tyto doklady nebude z procesní ekonomie (pro jejich obsáhlost) dokládat v tomto řízení znovu, jelikož jsou součástí spisu o zápisu napadené ochranné známky.
30. Žalobce tvrdí, že z podkladů č. 1-38 vycházel Úřad neoprávněně a orgán rozhodující o rozkladu použitelnost těchto podkladů v napadeném rozhodnutí popřel. Tak tomu ale ve skutečnosti není. Soud připouští, že formulace zvolená orgánem rozhodujícím o rozkladu, že *„nezahrnul doklady vlastníka č. 1-38, neboť ty nebyly předloženy v tomto návrhovém řízení a jejich detailní výčet nebyl pro rozhodnutí ve věci zapotřebí“* nebyla zvolena zcela šťastně, neboť evokuje dojem, že tyto doklady neměly být v projednávané věci vůbec zohledněny. Dle náhledu soudu je však evidentní, že skutečný význam citované formulace je jiný. Orgán rozhodující o rozkladu těmito slovy vyjádřil, že považoval za nadbytečné znovu uvádět výčet těchto podkladů v již tak obsáhlém napadeném rozhodnutí a vyjadřovat se k nim, a to proto, že byly řádně a v úplnosti posouzeny Úřadem v prvostupňovém

rozhodnutí. Oprávněnost jejich zohlednění v řízení před Úřadem, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí, tím orgán rozhodující o rozkladu nijak nepopřel. V této souvislosti je tedy přiléhavý odkaz žalovaného na princip jednotnosti správního řízení, neboť v souladu s touto zásadou orgán rozhodující o rozkladu argumentaci prvostupňového orgánu doplnil, aniž by obsáhle opakoval Úřadem již vyřčené. Zároveň tímto způsobem akcentoval význam důkazů předložených v řízení žalobcem, jehož tížilo důkazní břemeno ohledně jím tvrzených důvodů neplatnosti napadené ochranné známky.

31. Úřadu nelze důvodně vytýkat, že vycházel z podkladů předložených vlastníkem napadené ochranné známky v řízení o jejím zápise. Ve vztahu k registrovaným výrobkům nebo službám totiž platí tzv. presumpce platnosti ochranné známky, neboť Úřad při jejím zápisu dospěl k závěru, že přihlášené označení splnilo test absolutní zápisné způsobilosti podle zákona o ochranných známkách (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2017, č.j. 10 As 187/2015-58), a to mimo jiné i s odkazem na podklady doložené vlastníkem. Vlastník napadené ochranné známky přitom v návrhovém řízení iniciovaném žalobcem na podklady, které doložil již v zápisovém řízení, výslovně odkázal.
32. Soud má s ohledem na právě uvedené za to, že v projednávané věci nepanuje mezi správními orgány obou stupňů žalobcem namítaný rozpor ohledně toho, zda z podkladů označených v prvostupňovém rozhodnutí číslu 1-38 bylo možné vycházet při rozhodování v nyní projednávané věci a ztotožňuje se i s tím, že podklady, které byly vypořádány již v řízení před správním orgánem prvního stupně, není třeba v rozkladovém řízení hodnotit znovu, nenavrhl-li to navrhovatel v rozkladu.
33. Opodstatněná není ani žalobní námitka uvedená pod druhým žalobním bodem, kterou je napadán závěr žalovaného, že slovní označení „BABIČČINY NUDLE“ získalo rozlišovací způsobilost ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách. Podle žalobce nelze tvrdit, že pokud bylo užívání konkurenčních označení protiprávní, fakticky k žádnému užívání nedocházelo. S tímto tvrzením lze sice v obecné rovině souhlasit, avšak, jak už soud uvedl shora v rámci vypořádání námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, orgán rozhodující o rozkladu tuto logiku při dovození závěru o získání rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky nepoužil. Mezi stranami není sporu o tom, že v době podání přihlášky napadené ochranné známky bylo na relevantním trhu s těstovinami krátce užíváno také označení „Babiččiny nudle domácí řezané ANIREX“, a to společností ANIREX CZ, s.r.o., a rovněž označení „Nový věk – Babiččiny nudle“, které užívala společnost Nový věk, s.r.o. Z databáze ochranných známek, která je volně dostupná na webových stránkách žalovaného, vyplývá, že řízení o přihlášce č. 431163 kombinované ochranné známky „Babiččiny nudle domácí řezané ANIREX“ bylo negativně ukončeno dne 4.12.2006 na návrh přihlašovatele. Z tvrzení vlastníka napadené ochranné známky vyplývá, že toto označení přestalo být v obchodním styku zcela používáno přede dnem zápisu napadené ochranné známky do rejstříku (13.7.2011). Žalobce toto tvrzení žádnými důkazy nezpochybnil. Přihláška č. 426981 slovní ochranné známky ve znění „Nový věk - Babiččiny nudle“ přihlašovatele Nový věk, s.r.o., byla po podání námitek žalobcem zamítnuta rozhodnutím Úřadu, které nabylo právní moci dne 11.06.2013. Ve vztahu k tomuto konkurenčnímu označení lze doplnit, že osoba zúčastněná na řízení a společnost Nový věk, s.r.o., resp. její právní nástupci, skutečně vedli spory o označení obsahující slovní spojení „babiččiny nudle“, a také to, že společnost Nový věk, s.r.o., byla dříve distributorem výrobků vlastníka napadené ochranné známky či jeho předchůdců. Právé uvedené nemění nic na tom, že žalobce ani v tomto případě přesvědčivě nezpochybnil

závěr Úřadu o tom, že těstoviny s označením „Nový věk - Babiččiny nudle“ se před zápisem napadené ochranné známky na relevantním trhu již nevyskytovaly, a především předloženými důkazy nezpochybnil závěr Úřadu o získání rozlišovací způsobilosti označení chráněného napadenou ochrannou známkou v důsledku prokázaného dlouhodobého masivního užívání bez ohledu na přítomnost konkurenčních označení na relevantním trhu.

34. Není bez významu, že nabytím rozlišovací způsobilosti označení chráněného napadenou ochrannou známkou se předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zevrubně zabýval v rozhodnutí ze dne 1.7.2011, č.j. O-425949/16208/2008/ÚPV, kterým byla napadená ochranná známka postoupena k zápisu do rejstříku ochranných známek. V tomto rozhodnutí mj. uvedl, že *„(j)e vhodné zdůraznit, že nově předložené doklady neprokazují masivní užívání přihlašovaného označení pro výrobky ‚těstoviny‘ jen v období následujícím po vydání původního rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 7. 2009 (později zrušeného Městským soudem v Praze), ale ve značné míře rovněž v předcházejícím období. Tyto nově předložené doklady tak doplňují, dotvářejí a následně uzavírají mimořádně objemný a rozsáhlý řetězec relevantních dokladů, které je nutno po zvážení jejich vzájemné interakce a průkazní hodnoty označit za jednoznačně dokládající užítost přihlašovaného označení nejen pro přihlašované výrobky „těstoviny“ přihlašované ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb, ale i pro přihlašovatele samotného kterého si průměrní spotřebitelé s tímto označením nyní spojují. Byť byly v minulosti na relevantním spotřebitelském trhu nabízeny i podobně označené výrobky jiných producentů, ze současného stavu je naprosto zjevné, že přihlašovatel zcela ovládl relevantní segment spotřebitelského trhu a tomuto svými výrobky dominuje. Tato dominance se následně samozřejmě odráží i na jeho vnímání spotřebitelskou veřejností jako subjektu, který mají průměrní spotřebitelé pevně svázán s výrobky „Babiččiny nudle“, resp. s přihlašovaným označením.“* Žalobce nepochybně věděl o tom, že žalovaný již v minulosti při rozhodování o zápisu napadené ochranné známky zohlednil výskyt podobně označených výrobků, přesto se jak ve správním řízení, tak i v žalobě omezil na pouhý poukaz na tento výskyt, aniž by vysvětlil, jak konkurenční označení zpochybňují nabytí rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky, a aby taková tvrzení doložil relevantními důkazy.
35. Nabytí rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho užíváním v obchodním styku se zkoumá ke dni rozhodování o přihlášce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.04.2012, č.j. 1 As 40/2012-24). Je zjevné, že otázkou výskytu konkurenčních označení na relevantním trhu se Úřad i orgán rozhodující o rozkladu ve vztahu k rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky zabývaly. Žalobce nicméně nepředložil žádné důkazy, jež by prokazovaly, že tato označení v rozhodné době (před 13.7.2011) ve spotřebitelích vyvolávala zmatení ohledně producentů výrobků označených „BABIČČINY NUDLE“. V tomto ohledu nelze než přitakat žalovanému v tom, že marketingový průzkum zpracovaný doc. Dr. Tomkem a Datacollect vypovídá o mínění spotřebitelů pouze v období jeho realizace, tj. v dubnu 2017, a je tudíž pro posouzení rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky v době jejího zápisu irelevantní.
36. Dokumenty předložené žalobcem ve správním řízení, které prokazují, že na trhu se vyskytují různé potraviny nazvané tak, aby jejich označení vyvolalo v zákazníkovi dojem, že daný produkt požívá takových kvalit, jako by je vyrobila „babička“, nemají pro posouzení rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky naprosto žádný význam. Ta je tvořena kombinací dvou konkrétních slov, a to „babiččiny“ a „nudle“ a jediné s tímto souslovím je možné porovnávat konkurenční označení. Podle rozsudku ESD ze dne 20. 9.

2001, C-383/99 P, Procter and Gamble v. OHIM „...popisnost musí být určována nejen ve vztahu ke každému slovu branému odděleně, ale ve vztahu k celku, který formují. Jakýkoli vnímatelný rozdíl mezi kombinací slov předložených k registraci a výrazy užívanými v běžné mluvě příslušné skupiny spotřebitelů k pojmenování zboží nebo služeb či jejich hlavních vlastností vede k udělení odlišujícího charakteru slovní kombinaci, což umožňuje její registraci jako ochrannou známku“. K tomu lze doplnit, že závěr žalovaného o získání rozlišovací způsobilosti označení „BABIČČINY NUDLE“ v důsledku jeho masivního užívání se pochopitelně upíná právě k tomuto označení a nikoliv k jiným slovním spojením zmiňovaným v žalobcem předložených dokladech.

37. Je třeba uzavřít, že se žalobci v návrhovém řízení nepodařilo prokázat, že označení „BABIČČINY NUDLE“ ke dni rozhodování o přihlášce napadené ochranné známky tvořené tímto označením nedisponovalo rozlišovací způsobilostí ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách. Konkurenční označení byla na relevantním trhu používána pouze krátce a po zásahu osoby zúčastněné na řízení je další subjekty přestaly používat, což žalobce ani v řízení před soudem nevyvrátil. Případná protiprávnost užívání těchto konkurenčních označení nehraje v projednávané věci žádnou roli. Podklady předložené žalobcem se buďto vztahovaly k období první poloviny roku 2017, tj. šest let po zápisu napadené ochranné známky do rejstříku ochranných známek, anebo prokazovaly existenci jiných označení tvořených různými formami slova „babička“, což však s danou věcí nesouvisí. Vzhledem k tomu, že řízení o návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou není ovládáno zásadou materiální pravdy, ani zásadou vyšetřovací, nelze než přisvědčit závěru žalovaného, že žalobce neunesl důkazní břemeno stran jím namítané absence rozlišovací způsobilosti.
38. Neopodstatněná je i námitka vznesená pod třetím žalobním bodem, v níž žalobce brojí proti závěrům správních orgánů obou stupňů stran neprokázání nedobré víry přihlašovatele. Soud v rámci vypořádání této námítky předně uvádí, že se žalobcem nelze souhlasit v tom, že pasáž věnující se v obecné rovině spekulativním známkám, kterou obsahuje prvostupňové rozhodnutí, je krajně nevhodná. Soud ji naopak považuje v kontextu žalobcem namítaných skutečností za zcela adekvátní. Při posuzování toho, zda subjekt jednal či nejednal v dobré víře, je správní orgán povinen vyložit tento neurčitý právní pojem a následně na tento výklad aplikovat zjištěný skutkový stav (k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.4.2014, č.j. 8 As 37/2011 – 154). Žalobce v návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou tvrdil, že o nedobré víře přihlašovatele svědčí mimo jiné skutečnost, že byla přihláška několikrát převedena na jiný subjekt. Žádná jiná tvrzení, natožpak konkrétní důkazy, k této své hypotéze v rámci správního řízení (ani v řízení před soudem) nepředložil. Úřad proto nejprve v obecné rovině vyložil, za jakých okolností lze uvažovat o nedobré víře přihlašovatele v návaznosti na namítaný převod přihlášky. Vysvětlil, že o zlém úmyslu přihlašovatele by se dalo hovořit tehdy, pokud by subjekt přihlásil ochrannou známku nikoliv za účelem jejího užívání v obchodním styku, nýbrž pouze pro dosažení zisku ze známkoprávní transakce. Poté, vycházející z četných podkladů prokazujících faktické užívání napadené ochranné známky v obchodním styku přihlašovatelem, kterému jediné by bylo možné nedobrou víru přičítat, jakož i jeho nástupci a těmi, kdo napadenou ochrannou známku následně vlastnili, uzavřel, že se o spekulativní ochrannou známku (přihlášenou nikoliv za účelem jejího užívání) nejednalo a nejedná. Soud takto formulovaný závěr neshledal jakkoli nadbytečný, matoucí či rozporuplný s následně

vyřčenými závěry Úřadu, ale naopak jej považuje za zcela logický a reagující na žalobcem namítané skutečnosti.

39. Z dikce ustanovení § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách jednoznačně plyne, že (ne)dobrá víra se vždy posuzuje ke dni podání přihlášky ochranné známky; případné další okolnosti, které nastaly po podání této přihlášky, nemohou mít na závěr o dobré či zlé víře přihlašovatele vliv. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 23.01.2013, č.j. 9 Ca 414/2009 - 77 dovedl, že skutečnost, že po podání přihlášky ochranné známky došlo ještě před zápisem přihlašovatele do rejstříku ochranných známek k převodu přihlášky z původního přihlašovatele na jiný subjekt, nebrání prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu uvedeného nedostatku dobré víry původního přihlašovatele. Důkazní břemeno ohledně prokázání toho, zda přihlašovatel přihlásil napadenou ochrannou známku s nekalým úmyslem toliko ji následně zpeněžit, však leží výlučně na navrhovateli (žalobci) samotném. Posuzování převodu přihlášky napadené ochranné známky, k němuž došlo sice opakovaně, ale s odstupem několika let od podání přihlášky napadené ochranné známky, jako okolnosti významné pro posouzení dobré víry původního přihlašovatele, je v příkrém rozporu s právě nastíněnou koncepcí, podle níž případnou zlou víru přihlašovatele je nutno posuzovat vždy k okamžiku podání přihlášky ochranné známky. Převod přihlášky jako okolnost, která v nyní projednávané věci nastala až po několika letech po podání přihlášky, nemůže mít, mimo jiné i s ohledem na nastalou důkazní situaci, vliv na závěr o dobré víře přihlašovatele.
40. S ohledem na výše uvedené nemohl soud přisvědčit ani dílčí žalobní námitce, že na zlou víru vlastníka lze usuzovat ze systematického odstraňování konkurenčních označení z trhu. Vzhledem k tomu, že je možno prohlásit ochrannou známku za neplatnou toliko pro nedostatek dobré víry přihlašovatele (ač tomu nebrání následný převod či přechod ochranné známky či samotné přihlášky), nemá smysl hlouběji se zabývat praktikami nynějšího vlastníka ochranné známky ve vztahu k jiným subjektům užívajícím konkurující označení. Pouze obiter dictum soud dodává, že podniká-li osoba zúčastněná na řízení jako vlastník pravomocně zapsané ochranné známky „BABIČČINY NUDLE“ vůči svým konkurentům kroky, které mají zabránit tomu, aby byla z jejich strany užívána podobná označení, lze mu to jen stěží přičítat k tíži, a už vůbec z toho není možné dovozovat zlou víru přihlašovatele napadené ochranné známky. Pro úplnost lze na tomto místě odkázat i na správními orgány obou stupňů zmiňovaný § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách, podle něhož jsou v užívání shodných či podobných označení chráněni ti uživatelé, jejichž práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky.
41. Protože soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Vzhledem ke splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci rozhodl bez nařízení jednání.
42. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
43. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. června 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu